

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE :

Sagesse et intelligence

Les secrets de la polarité

(Înțelepciune și inteligență)

(Secretele polarității)

CD 5027FR

Data: 14 decembrie 1958

Durata: 63'

TRACK 1

Oamenii confundă adesea inteligența cu înțelepciunea. Există, totuși (între ele), o anumită diferență. Ele țin amândouă de domeniul intelectual - al înțelegerii, al rațiunii, al filozofiei, al științei – deci este (vorba) de același domeniu intelectual. Inteligența este o capacitate a ființei, nu-i așa, o capacitate care îmbrățișează multe alte capacități; este deci o sinteză de capacități. Când spunem «inteligență», presupunem alte capacități: rațiunea, judecata, aprofundarea, sinteza, analiza, discernământul, nu numai memoria, ba chiar înțelegerea. Deci, multe calități. După Inițiați, aceasta este adevărata inteligență: o capacitate a ființei, a spiritului. Dar după părerea oamenilor ? Aaa, ei nu știu ce este un om inteligent. Veți vedea de îndată. Am să vă explic acum ce este, după un Inițiat, un om inteligent și apoi un om înțelept. Veți vedea după aceea ce sunt inteligența și înțelepciunea. O să vedeți, este foarte interesant.

Ce gândește lumea, lumea obișnuită, despre un om inteligent ? Când vede pe

cineva care știe să se descurce, care știe ???, să umble cu vicleșuguri, să combine, să calculeze, să facă șmecherii, să-și însușească, să înșele, să prade, să facă avere, să aranjeze lucrurile, să urce în societate, să devină bogat, ea spune: «Acesta este un om inteligent !» Ce greșală ! Asta nu este inteligență. Asta nu este deloc inteligență. Și când vede pe cineva care nu aleargă, care nu-și croiește drum nici cu coatele, nici cu unghiile, nici cu ghiarele, nici cu limba (???) nici cu copitele, atunci ea spune: «Vai, cât e de prost !» Pentru că, priviți-i pe ceilalți ! «O, ce prost e ! Nu e inteligent.» Dar cum știți voi că nu e inteligent ? După ce ați măsurat, cântărit ? După ce ? Care au fost criteriile, pentru a vă pronunța ? Și veți vedea că ființele umane nu au prea multe criterii, criterii adevărate. O, prin rezultate, pentru că el a reușit, prin tot felul de lucruri și trucuri, a reușit să fie bogat și bine văzut sau a terminat studii... Și atunci, iată ființa inteligentă ! Vom vedea, vom analiza asta. Poate e omul cel mai prost, cel mai stupid. Are capacități ale inteligenței: el are memorie, știe să raționeze, este iute, este așa și pe dincolo, are calități și calități care formează inteligența – în afară de una. O calitate. Și tocmai această calitate care dă sensul, culoarea adevăratei inteligențe: către ce era orientată, de ce era inspirată, ce scop voia să atingă această inteligență ? Ooo, dacă era doar latura personală – bogăția, forța, să mănânce, să bea, plăcerile, toate acestea... a, a, a ! atunci asta nu mai este o inteligență. Sunt capacități capabile să servească adevărata inteligență, care este o altă capacitate. Deci, acel om nu e inteligent: are capacități ale inteligenței, dar nu este inteligent. Sesizați (ideea) ? El are posibilități, mijloace, capacități – ca de pildă cineva care are o memorie formidabilă, nu-i așa – dar memoria nu înseamnă că e deja inteligent. El înregistrează tot. Când trebuie să iasă dintr-o situație (...), el nu poate nici să sudeze (elementele), nici să le lege, are doar memorie, și atât. Deci memoria este un element al inteligenței, dar nu este încă inteligență. Mă înțelegeți, nu-i așa ? Sesizați (ce vreau să spun) ? Evident, această chestiune este puțin filozofică, intelectuală. Poate să adoarmă puțin. Dar am să fiu succint.

Deci, ceea ce oamenii numesc inteligență nu este încă inteligență. Adevărata inteligență este de a raționa, de a înțelege, de a judeca mereu în sensul colectivității, în sensul divinității, în sensul armoniei, al fericirii tuturor ființelor. (Dacă) aceste capacități intelectuale (sunt) puse tocmai în slujba acestei inteligențe, (Dacă) aceste capacități intelectuale (sunt) puse tocmai în slujba unei alte capacități, care este inteligența, atunci acel om este inteligent. Dar asta înseamnă că există trei lucruri diferite: omul inteligent este un lucru, capacitățile inteligenței sunt un al doilea lucru și inteligența însăși – asta înseamnă trei lucruri. Acum am să le leg. Dragi frați și surori există omul zis inteligent - care poate să nu fie inteligent – există capacitățile intelectuale - capacități ale inteligenței, pe care le cunoașteți, pe care le-am numit – și o inteligență, care este adevărată, care este acolo sus, de unde această inteligență se infiltrează în om. Și când este în om și se servește de capacitățile inteligenței sau ale inimii sau ale voinței sau a orice altceva, într-un scop bine determinat, atunci omul e cu adevărat inteligent. De ce ? Pentru că are capacitățile inteligenței, dar este și posedat, este locuit de adevărata inteligență divină. Deci, omul nu poate avea inteligența, ea vine de sus, nu el o produce. Deci este greșit să spunem despre un om că este inteligent atunci când inteligența n-a coborât să locuiască în el. Și această inteligență este tocmai Sfântul Duh care, atunci când intră, devenim inteligenți: înțelegem, pătrundem, descifrăm, știm, vedem, ghicim. Și tocmai această inteligență este Binah, cea de-a 3-a sefiră. Este Mama Divină, vedeți, după Kabală.

Deci, ce este inteligența ? E greu de explicat - pentru a face diferența față de înțelepciune.

Înțelepciunea este o altă capacitate, de aceea a 2-a sefiră a fost numită Înțelepciune, iar a 3-a Inteligența. Vedeți, e o diferență. De ce ? Pentru că Înțelepciunea este mai degrabă un impuls, care vine de foarte sus, o inspirație, un impuls, o direcționare către ceva divin, frumos, inteligent, care devine inteligență după aceea, când coboară în a 3-a sefiră, Binah. Mai întâi este o

Înțelepciune. Înțelepciunea nu este Inteligență, nu este cunoaștere, nu este filozofie. Putem avea cunoaștere fără a fi înțelept. Putem avea filozofia, știința, fără a fi înțelept. Există savanți care nu sunt înțelepți și există țărani care sunt înțelepți.

TRACK 2

Deci, Înțelepciunea... diferența este că în Înțelepciune este o comportare, o purtare: acționăm și nu este multă inteligență. E posibil ca oamenii înțelepți să nu fie foarte inteligenți, ca un om inteligent, care însă nu este înțelept. Dar el are un anumit comportament. În purtarea lui se manifestă înțelepciunea, nu în judecata lui **raisonnement**. Nu, nu, nu, în purtarea lui. În raționamentul lui, în judecata lui, este inteligență. De aceea, una este mai mult pentru voință, cealaltă mai mult pentru mentalitate. Deci, înțelepciunea este o purtare, o purtare după reguli, după toate regulile minunate, divine, de puritate. O purtare. Iată un lucru pe care oamenii nu-l știu. Nu înseamnă să determini ???, să diseci, ca Inteligența. Mai întâi, această Energie, această Forță, această Viață, care vine de la Dumnezeu Tatăl, trecând prin cea de-a doua sefiră - care este Hristos, Verbul - această Lumină, dacă vreți, indescriptibilă, devine Înțelepciune. Deci, acolo devine ea Înțelepciune. Și apoi, această Energie, această Viață – pe care nu o cunoaștem, ca electricitatea (v-am vorbit despre ea într-o altă zi), trecând prin a treia sefiră, care este sefira Inteligenței, ea s-a diferențiat: ea devine capacități, devine centre ??? Și avem o întreagă lume, bine, foarte bine, organizată. E formidabil. Fiecare atom, fiecare electron, fiecare particulă are proprietățile ei, afinitățile ei, forțele și calitățile ei. Avem de-a face cu o lume organizată. A treia sefiră este o lume organizată; ca Inteligența, care este o lume organizată. Tot

felul de mici capacități, care dau Inteligența - care, întâi de toate este divină. Ea devine adevărata inteligență la om atunci când omul o acceptă. Dacă el nu acceptă această Inteligență, atunci este clasat drept inteligent, dar e prost, pentru că merge împotriva tuturor legilor, el nu vede fericirea, unde îi este fericirea; merge după oameni, după tradițiile oamenilor, după ??? oamenilor, după tradițiile lor, după **combines** (combinațiile lor) și atunci... El este foarte inteligent, desigur, dar inteligența lui nu vede, nu vede prea departe, este deci o inteligență limitată, umană. Și aceasta nu este adevărata inteligență. De aceea, toate ființele care au reușit să le fie bine pe pământ, încălcând toate legile divine, nu sunt inteligente, în adevăratul sens al cuvântului. Pentru că dacă ar fi inteligente, n-ar fi făcut niciodată asta; ar fi văzut unde este adevărata bogăție, unde este adevărata fericire și atunci n-ar fi mers după oameni, care au știința lor... Nu, nu i-ar fi urmat niciodată. De aceea, este limpede: un om inteligent poate avea capacități ale inteligenței fără a avea Inteligența – pentru că Inteligența este o capacitate care vă deschide ???, vă face să vedeți toate ramificațiile, ce consecințe va avea în viitor tot ce faceți. Și tocmai aceasta este Inteligența lui Binah: cauzele și consecințele. Aceasta este Inteligența. Cum se spunea: “Faceți ce faceți, dar gândiți-vă la consecințe !” De aceea a 3-a sefiră este consacrată lui Saturn, iar Saturn este divinitatea cauzei și consecinței – și asta înseamnă karma. Tot ceea ce faceți va avea rezultate bune sau rele. De aceea el este zeul dreptății, al destinului. Pentru că el are o Inteligență ! poate vedea toate ramificațiile unei cauze. Iar cel care are cu adevărat o inteligență, trebuie s-o ceară lui Saturn. Este Saturn în aspectul lui pozitiv, în cel mai bun aspect al său: el dă adevărata Inteligență. Nu Venus, nu Jupiter, nici chiar Soarele nu dau adevărata Inteligență. Nu Luna, nu Marte, ci Saturn. De ce ? Pentru că adevărata Inteligență este tocmai de a vedea toate ramificațiile unui lucru, pe unde va trece el. Iar cel care are această Inteligență, de a vedea, atunci... (da, se poate spune despre el că e inteligent.) Iar cel pe care l-ați considerat inteligent, n-a văzut toate aceste lucruri și atunci nu trebuie să

spunem că este inteligent, pentru că, e fals.

Iar acum: ce este Înțelepciunea ? Aaa, Înțelepciunea este o capacitate aflată mult deasupra Inteligenței, dar în manifestarea ei în lume, este sub ea. Vedeți ? Inteligența este deasupra mergând așa, dar este dedesuptul Înțelepciunii. Cum să înțelegem asta ? Pentru că Înțelepciunea nu mai este un impuls care vine de la Dumnezeu, este deja un lucru stabilizat, un lucru deja static, în ea nu există impuls. Observăm, privim, cântărim, măsurăm, calculăm. În acestea este prezentă o Inteligență. În timp ce Înțelepciunea care vine mai de sus se revarsă, se revarsă, ca un râu, ea bolborosește, ??? stimulează, vă împinge. Așa este în Înalt. Înțelepciunea este un stimul. Jos, este o conduită. Când ajunge să-și croiască drum în purtarea omului, trecând chiar prin Inteligență, atunci avem (de-a face cu) un Înțelept. În acțiunile sale, în ceea ce întreprinde, în mișcările lui, tot ce face Ooo, întotdeauna este după reguli, după legi, după armonii, după o mulțime de lucruri. Nu va face niciodată nimic care va contraria, care va îmbrânci, care va perturba, care va demola. Iată un om înțelept. În tot ce întreprinde, în tot ce trebuie să vă răspundă, el se conduce după ceva... Inteligența este deci prezentă, dar acest lucru vine de mai sus, e un stimul. Și care este acest stimul ? Aaa, să nu facă niciodată nimic împotriva Voinței lui Dumnezeu, să fie una cu Dumnezeu. Iată un adevărat Înțelept. Are el Inteligența ? Uneori se poate să n-o aibă, dar din moment ce se orientează (către voința dinvină), are în el adevărata Inteligență, fără a fi citit prea mult, fără să fi trecut printre oameni. Uneori îi povestești unele lucruri, iar el zice: «Nu știu, nu am citit, nu cunosc.» În realitate, el este Înțelept. În tot ce face, în tot ce zice, se conduce întotdeauna după lumea divină. Și e posibil să nu aibă prea multă știință în cap. În timp ce puteți avea un savant, care nu se conduce niciodată după legile Înțelepciunii, care sunt, tocmai, legile lui Hristos, ale Verbului, ale Luminii, ale Divinității. Nu se conduce după ele, nu are nici un impuls, nici un stimul. Și cu toate acestea, este savant. Ei da, dar se conduce în așa fel încât să câștige, să distrugă, să inventeze, să comprime/oprime, să distrugă pe cineva sau să se

răzbune. Și aceasta încă nu e Înțelepciune, vedeți ? Filozofii pot să nu fie înțelepți, deși cuvântul înseamnă a iubi Înțelepciunea, filozofia nu înseamnă, nu este încă Înțelepciune.

Acum este limpede ? Iată diferența.

TRACK 3

Aș mai avea încă multe lucruri să vă spun, dar, pentru a nu complica... Vedeți, raționamentul, clasificarea ființelor obișnuite sunt atât de diferite de cele ale Inițiatilor. De acum să știți asta: ceea ce voi considerați ca nefiind inteligent, verificați puțin în ce direcție merg, care este impulsul lor, pentru cine lucrează, care le sunt capacitățile – pentru că este de netăgăduit faptul că au capacități, oamenii obișnuși nu sunt proști, nu-i așa ? Dar, în realitate sunt stupizi. Se spune, nu-i așa: ”Nu e prost (deloc) !” Dar e stupid. De ce ? Pentru că nu trebuie să le folosească în acest mod, pentru că dacă ar fi inteligenți le-ar folosi altfel. Aceasta este adevărata Inteligență. Adevărata Inteligență, nu noi suntem cei care o posedăm, ea vine (de sus), Sfântul Duh e cel care ne dă această Inteligență. Iar Hristos ne dă Înțelepciunea. Iar Dumnezeu ne dă Viața – după Kabbală. Acum, ce este în mintea multor creștini... Eu știu, dar nu vreau să-i rănesc. Este același lucru, când înțelegi. Sunteți satisfăcuți ? Sunteți multumiți ? Vedeți, câte lucruri de restabilit. Nu, nu, eu nu mă înșel, nu cred că acele ființe pe care oamenii le consideră foarte inteligente... eu am găsit ființe foarte inteligente. Ei bine, ia spuneți: cine este mai inteligent, lupul sau oaia ? Toată lumea va spune că lupul este mai inteligent. Toată lumea. Ei bine, dacă ar fi fost atât de inteligent, de ce și-a format acel corp, acei colți, acel destin, de a fi exterminat, de a fi detestat, de a fi ... Dacă ar fi fost inteligent, ar fi ales o altă formă. Și de ce oaia este inteligentă ? Oamenii găsesc că oaia e chiar proastă. Și chiar compară pe câte cineva și spun: «O, e o oaie !» Ooo, dar oaia este foarte inteligentă ! - pentru că

inteligenta ei este divină. Ea nu a vrut să aibă colți și ghiare, să fie rea. De ce ? “Eu pregătesc un viitor mai bun pentru copiii mei.» Ea a pregătit lână și lapte, este drăguță, blândă. Veți spune : «Dar ea nu este prea inteligentă pentru că, uite, i se taie capul, este mâncată... Nu, nu este un lucru prea inteligent.» Iată ce veți spune. Nu, ea este foarte inteligentă, pentru că știe că, fiind cum este, toată lumea o s-o iubească, toată lumea o să aibă grijă de ea, toată lumea o s-o hrănească, toată lumea o s-o alinte, toată lumea va face poezii și tot. Și chiar, într-o zi, hrănind omenirea, chiar devenind victimă, ea urcă, ea devine divină, prin acest sacrificiu. Ea zice: «Mă vor mânca, dar eu le voi aduce ceva: bunătatea, dragălalșenia, smerenia, blândețea și datorită oilor care se sacrifică, ea infuzează, infuzează aceste calități de bunătate, de inocență. Și, omenirea, datorită oilor - pe care nu trebuie să le mâncăm, asta e de înțeles... Dar oile sunt mult mai inteligente, din moment ce Hristos, din moment ce toți preoții, preoții creștini, toți Inițiații l-au comparat pe Hristos cu un miel. Oare ei l-ar fi comparat pe Hristos cu o ființă proastă, stupidă, idioată, rea ? Vă înșelați, vedeți ? Vă înșelați în judecățile voastre. Nu vedeți cealaltă parte, vedeți mereu forța lupului care se descurcă. Dar priviți ce destin, de a fi mereu urmărit, mereu omorât și nu vor rămâne decât câțiva lupi, la grădina zoologică. Nu vor mai exista lupi. În schimb vor fi întotdeauna oi. Așadar, oare raționați ? Vedeți ? Trebuie să raționați altfel. Schimbați-vă noțiunile în privința multor lucruri și nu luați mulțimea drept maestru. Nu o luați. Ea bâjbâie, suferă, este ignorantă, este slabă. Nu o luați ca model. Nici ca maestru. De ce ? Pentru că nu veți merge mai departe decât a mers ea: dacă ea a mers până acolo, ei bine și voi veți merge tot până acolo. Ea ajuns până la dezamăgire, la amărăciune; nici voi nu veți merge mai departe. Amărăciunea și dezamăgirea vă așteaptă. De ce să repetați, apoi, aceleași lucruri ? Ah, lupul este inteligent. Are gâtul gros. Vedeți ? Gâtul ! Se spune că are un gât gros. Trebuie să vă schimbați. Trebuie să schimbați această mentalitate. Pentru noi totul este diferit. Iar cel care va dori să știe într-o zi, sunt capabil să vă schimb toate noțiunile, tot, tot, tot. Și să păstrați doar ceea ce este

cu adevărat valabil. Asta fac eu: înlocuiesc. Îndepărtez un lucru care este deja învechit, vechi, care nu mai dă rezultate ca în trecut. Le înlocuim cu alte lucruri.

Întotdeauna Hristos a fost comparat cu un miel. Și de ce ? Pentru că Hristos este tocmai un miel. El a fost sacrificat înainte de facerea lumii și sângele lui – adică viața lui a intrat ca bază pentru ca Universul să existe. Este sudura, dacă vreți. Este ceea ce reține bucățile, ???, cărămizile. Este «cimentul», dacă vreți. Îndepărtați acest lucru, această Iubire, îndepărtați această Iubire, acest sacrificiu și totul se va prăbuși. Și oamenii vor să construiască viața fără Iubire. Pur și simplu nu sunt inteligenți. Dacă ar fi fost inteligenți, ar fi văzut cum se petrec lucrurile în toate regiunile. Ar fi văzut că Iubirea este baza vieții. Iar ei o dau la o parte. Își zic: “Eu sunt mai inteligent decât celălalt. E un idiot !” Hai, dați la o parte Iubirea, Bunătatea, blândețea, smerenia, dați-le la o parte ! Și dacă v-aș revela un mare secret, ați fi scandalizați ? Îmi dați voie să vă revelez un mare secret ? Am vorbit mai devreme despre umilință și orgoliu. Aș vrea să vă fac o analiză – pe care nu sunteți obișnuiți s-o faceți. Nu așa vă imaginați voi... Veți vedea îndată. Este un punct de vedere extraordinar.

TRACK 4

V-am vorbit de cele două principii – feminin și masculin. V-am spus că aceste două principii se află la baza întregii creații și că le veți găsi pretutindeni, pretutindeni, pretutindeni: în Univers, în om, în flori, peste tot. Mereu principiul masculin-feminin, emisiv-receptiv, pozitiv-negativ, activ-pasiv, dinamic, nu-i așa, și așa mai departe. Veți găsi aceste două principii pretutindeni, pretutindeni, pretutindeni, pretutindeni. Chiar ca forme geometrice, pe (corpul) omului. Iar viața este bazată pe aceste două principii: în tot ceea ce facem, suntem când pozitivi, când negativi; când emisivi, când receptivi. Numai că nu știm când trebuie să fim bărbat și când trebuie să fim femeie. Și de aici vin toate

nenorocirile, toate rupturile, toate divorțurile, urile, războaiele. Pentru că nu știm să ne polarizăm. Și ce înseamnă «a se polariza»? Aaa, «a se polariza» înseamnă a intra în armonie, în acord cu un alt principiu, a se acorda. Este atât de profund, atât de vast, încât, dacă vă explic că corpurile fizic, eteric, astral, mental, causal, budic, atmic și încă celelalte principii superioare, sunt polarizate între ele. Sunt polarizate. Altfel, dacă nu sunt polarizate, se vor distruge, se vor respinge. Ce înseamnă asta? Asta înseamnă că, dacă un bărbat este bărbat în planul fizic, el este femeie în planul astral. Ce înseamnă asta? Și e din nou bărbat în planul mental și apoi devine din nou femeie. Astfel, principiile sunt întrepătrunse unele cu celelalte, pentru a se putea acorda. Așa cum v-am spus în primul volum: acolo vă spuneam că celulele, atomii, din organism sunt polarizați, că fiecare atom are două laturi: una pozitivă și una negativă. Și pentru a putea fi în armonie cu celălalt atom care se află lângă el, celălalt atom trebuie să fie legat cu partea pozitivă la partea negativă. Altfel se resping și e un dezastru. Apoi, din nou, la fel, cu următorul și în felul acesta formează un lanț, pozitiv cu negativ, pozitiv cu negativ, și tot așa, fără încetare, formând un lanț armonios. Și atunci, curenții circulă, trec ca prin canale și atunci omul este sănătos. Dar iată că apare o zguduitură, un șoc, o suferință, ceva, care vine să perturbe aceste polarități ale tuturor atomilor, electronilor și moleculelor și se produce o dezordine. Și avem pozitiv cu pozitiv și negativ cu negativ și atunci se crează un haos, o dezordine și nici curenții, nici forțele, nimic nu se mai face cum trebuie și omul este complet la pământ. Atunci el trebuie să aștepte puțin – sau mai mult - ori să ia remedii, pentru a restabili din nou această amplă organizare - care se restabilește, pentru că există ceva în organism care veghează pentru a restabili, în timpul nopții, de exemplu, când dormiți, când vă odihniți există întotdeauna ceva în organism, pe care Dumnezeu l-a pus acolo, o putere, un principiu, pentru a veghea și a repara mereu, a restabili, a curăța și a ordona curenții. Ați citit asta în primul volum. Dar nu v-ați oprit asupra acestui lucru, pentru a vedea că este (un lucru) extrem de profund, extrem de important. Și toată viața este bazată pe

polaritate. Dacă un bărbat și o femeie nu știu să se polarizeze, nu pot avea o prietenie, o iubire care să dureze. Vor exista lucruri atât de dezordonate !

Întreaga lume - un profesor, un elev, totul în viață, tot, chiar și Pământul cu Luna și cu stelele, Soarele, munții - totul este polarizat. ...Ar fi lung de explicat. Am să mă opresc acum doar asupra unui lucru – pentru că este (o chestiune) vastă. Să luăm un bărbat și o femeie. V-am explicat că sunt bine polarizați. Așadar el este bărbat în planul fizic, este femeie în planul astral. Ea este femeie în planul fizic și este bărbat în plan astral. Și iată, fără a merge mai departe. Ei sunt unul în prezența celuilalt, privindu-se, îmbrățișându-se. Datorită acestei polarități corecte, se crează un cerc, un circuit de curenți. Există ceva care iese din bărbat – latura pozitivă, activă, dinamică, energia. Și cum femeia e receptivă în planul fizic, ea primește tot ce vine de la bărbat. Dar, pe de altă parte, cum bărbatul este puțin femeie, sus, în planul (astral), iar femeia este bărbat – adică activă, dinamică, energică - atunci el este cel care primește ceea ce proiectează, ceea ce îi dă femeia, pentru că ea este mai puternică în domeniul astral. Sentimentul ei este formidabil. Dovada că ea este mai puternică decât bărbatul, dovada este că plânge deseori. Lacrimile arată că are o putere extraordinară în sentimente. Și cum acestea sunt atât de puternice, încât ar sări totul în aer dacă n-ar exista supape, căi de scurgere și atunci, lacrimile... Aaa... Alfel ar face explozie. La bărbat (sentimentul) este mai slab. Și de aceea (am să) vă revelez un mare secret. Cei căsătoriți – este numai pentru cei căsătoriți, nu și pentru celibatari ! – când sunt pe cale să facă schimburi afectuoase, dacă ar ști cum s-o facă... Atunci bărbatul dă ceva, femeia primește, dar ea îi dă altceva în planul superior. Cercul, ciclul continuă, formează un circuit. Iar ea îi poate da ceva în plan astral: sentimentul ei, iubirea ei, admirația ei și chiar să se gândească la el, să-l divinizeze, să vadă prin el pe Dumnezeu Tatăl, pentru că bărbatul, chiar și cel mai pricâjit, cel mai “dezmoștenit”, un biet pomanagiu este un reprezentant al lui Dumnezeu Tatăl. Femeile nu trebuie să uite asta. Și invers, orice femeie, o cumătră, o vânzătoare de pește, o muiere grasă, n-are importanță, ea este o

reprezentantă, un aspect al Mamei Divine. Bărbatul, la rândul lui, trebuie să știe asta. Și atunci, când își împărtășesc dragostea, dacă în acel moment, ei s-ar considera așa, atunci forțele lor, energiile lor ar pleca departe, trecând prin bărbat și femeie și ar ajunge în regiunile celeste, iar de-acolo curenți încep să circule către cei doi și atunci ei se simt atât de încântați, atât de întineriți, în fericire și atât de luminați și iluminați, încât sunt aproape în divin. Și iată de ce femeia are o putere extraordinară în acel moment, de a-și realiza soțul, de a-l face așa cum îl vrea. Dacă ea vrea ca el să fie un sfânt, dacă ea vrea ca el să fie o divinitate, el va deveni asta, pentru că ea este foarte puternică în sentimentul ei. Și cum el, în acest domeniu, este mai slab, el primește, el acceptă, este supus. De altfel, am să vă aduc o dovadă:

TRACK 5

când un băiat se îndrăgostește de o fată, atunci când trebuie s-o vadă, să-i vorbească, dacă nu este foarte, foarte experimentat, el se bâlbâie, își pierde capul, nu mai știe să raționeze. Toată energia lui s-a dus în altă parte. În timp ce o fată care se îndrăgostește, oricât de tare, atunci își găsește capul, rațiunea, inteligența; ea știe ce să spună, cum să facă, oh, là, là ! ce luciditate ! E de mirare ! Nu e adevărat ? Vedeți ? Deci, aici, băiatul este pierdut. Poate e tare altundeva. În timp ce fata, oooo... Amice, o să vezi tu !!! Ea este capabilă să inventeze toate minciunile, toate... ea este mai inteligentă decât bărbatul. Nimeni nu o poate prinde (din urmă). În timp ce bărbatul este pierdut, nu știe ce să spună. Gata ! Deci, aici, este o femeie. Iar ea este bărbat.

Nu eu inventez toate aceste lucruri, înțelegeți ? Este o știință. Fie că le credeți, fie că nu, nu veți schimba nimic. Până în ziua când veți începe și voi să studiați ceea ce a creat Dumnezeu. Ei, da. Așadar, dat fiind că există o polarizare pretudindeni, pretutindeni, pretutindeni, bărbatul trebuie să știe în ce moment să

devină femeie. “A, veți spune, este să-ți schimbi sexul ?” Nu, nu (trebuie să faci asta) în interior. Bărbatul nu va deveni femeie, ci în situația unei femei, adică receptiv, primitor, smerit. Și când trebuie să facă asta ? Văd că oamenii nu știu. Când cineva merge la un om rău, crud, dezgustător, care propagă miasme, dacă vreți, germenii distrugerii, în loc să devină, în acel moment, bărbat, pozitiv, pentru a nu-i absorbi toate emanațiile, el nu, absoarbe tot, ca un burete, iar când se va întoarce acasă se întreabă: “Oare de ce sunt așa ? De ce ?” El va gândi exact ca celălalt. Deci, în acel moment, trebuia să se polarizeze diferit, trebuia el să fie cel care dă, să nu primească nimic, să nu fie pasiv, receptiv. Când cineva merge la un Maestru, la un Inițiat, în loc să devină bărbat - să discute, să critice, ca să facă paradă, adică să fie pozitiv - atunci trebuie să fie femeie, receptiv, primitor, să învețe. Dar deocamdată nu este așa. Oamenii nu știu. Se află lângă un mare Maestru, un mare Inițiat și încep să discute pentru a-i arăta că el nu știe nimic, în schimb ei știu. Și atunci nu primesc nimic. Atunci se întorc, puțin umflați în pene: “I-am zis ce trebuia !” Dar n-au primit nimic. Ar fi putut primi o întreagă bogăție, o întreagă comoară, mari chei pentru a ieși din unele dificultăți. Ei bine, nu, a fost bărbat. Trebuia să-l lase pe Inițiat să fie bărbat, iar el (să fie) femeie. Vedeți că oamenii nu știu ? Iar când soția vede că astăzi soțul ei este bărbat – adică un bărbat negativ, strigă ! – atunci să devină femeie, pentru a îmblânzi, pentru a distruge aproape aceste forțe. Ei bine, nu ! Ea devine și ea bărbat și atunci ce bătaie, ce harță ! Ea îi răspunde. Nu, nu, nu ! Trebuie să devină imediat femeie ! Iar atunci când vede că el e prea femeie, atunci da, să-l scuture puțin. Înțelegeți, nu ? Trebuie să devină bărbat. Oamenii nu știu să varieze. Ei spun: “Niciodată un bărbat nu trebuie... Eu n-o să devin niciodată femeie !” Așa spun ei. Dar, în realitate, tot timpul devenim femeie și bărbat. Vreți să vă spun adevărul ? Dar n-o să vă simțiți jigniți, nu ? Eu cunosc această lege. O cunosc și lucrez cu ea. De aceea, când mă duceam la Maestrul meu, eram femeie, aveam mereu, cum spuneți voi, concepții, se produceau mereu concepții, (eram) fertilizat, înțelegeți ? Și atunci aveam o întreagă familie de

copii – adică idei, inspirații... – pentru că mă lăsam fertilizat de Maestru. Și atunci el depunea, depunea, depunea... Iar cei care respingeau, care respingeau... n-au primit nimic.

Deci, de fiecare dată putem schimba: când ceilalți vă ascultă, în acel moment sunt femei; este un lucru necesar. Iar când vorbiți, sunteți bărbat. Dar puteți schimba...

Și asta nu e tot. E puțin, e foarte puțin.

Așadar... Iar acum, o să fiți jigniți. Oare trebuie să spun sau nu ? Pentru că dacă ar fi francezi, aș îndrăzni să spun, dar în fața unor elvețieni, nu îndrăznesc. Elvețienii sunt delicați. Ce trebuie să facem mai întâi ? Ce trebuie să facem mai întâi ? Când spuneți așa – ca să vi se toarne, după aceea. Aaa, este gestul smereniei. Vă umiliți, vă plasați jos, jos, iar sticla sus. Deci este o smerenie. Iată de ce, cel mai mare secret: smerenia, este o virtute care se îmbogățește, care primește. Când sunteți smeriți, primiți. Nu puteți să primiți dacă nu vă întindeți (paharul); dacă nu vă smeriți nu veți primi absolut nimic. Nu v-ați gândit niciodată la asta ! Să mergem mai departe – dar să nu le spuneți celorlalți, să păstrați pentru voi ! În fine, nu sunteți bebeluși, nu sunteți fetițe, nu sunteți copii mici, știți ce e viața. De ce Natura, bunul Dumnezeu au făcut lucrurile în așa fel, încât, pentru a avea un copil – în mod firesc, nu cu trucuri, cu invenții, cu lucruri artificiale – de ce, de la facerea lumii și până astăzi, de ce întotdeauna femeia trebuie să fie dedesupt și bărbatul trebuie să fie deasupra ? Nu ați reflectat niciodată, nu-i așa ? “O, veți spune, e rușinos, nu trebuie să ne gândim la asta !” Ei bine, tocmai, Inițiații nu se gândesc la ceea ce vă gândiți, ei se gândesc tocmai la a afla înțelepciunea, profunzimea ascunsă, inteligența ascunsă, secretele ascunse. O fac pentru a arăta oamenilor multe lucruri, dar ei nu au văzut niciodată, ei știu să practice acest lucru, dar n-au înțeles niciodată ce înseamnă el. Da. N-au înțeles niciodată de ce: pentru că dacă femeia nu devine femeie, ei bine, nu va primi niciodată nimic. Deci, trebuie să te smerești pentru a primi. Asta e tot.

TRACK 6

În sfârșit. Și toți cei care nu înțeleg smerenia în acest fel, niciodată nu vor primi nimic. Vor fi uscați, vor fi săraci, vor fi neglijați, pentru că nu au înțeles secretul faptului de a fi femeie. A fi femeie, adică a fi smerit. Iată sensul profund. Și bărbatul trebuie să fie și el femeie, din când în când, pentru a primi. Și v-am spus că, în religii, călugării, cei care se aflau în mănăstiri, care erau inițiați erau învățați cum să devină femei. Fără să li se explice, pentru că asta ar fi produs... ar fi creat probleme. Li se spunea: “Trebuie să trăiești în devoțiune, trebuie să îngenunchezi, trebuie să fii în admirație, trebuie să ai multă iubire, trebuie să te dăruiești, trebuie să renunți la tine.” Și atunci, nu este exact același lucru cu a fi femeie ? Și de ce ? Pentru a primi spiritul divin, înțelepciunea, inteligența. Altfel n-am primi niciodată absolut nimic, dacă suntem trufași, orgolioși, dacă nu cedăm, dacă nu suntem supuși. Ați văzut un Inițiat devenind Inițiat în felul acesta, dacă nu devine femeie cel puțin fața de Sufleul Universal, față de Duhul Sfânt ? Iată de ce, vedeți ? Veți spune : «A, eu n-o să vreau niciodată, nu vreau nici să mă supun, nici să îngenunchez !» Atunci nu veți primi absolut nimic. Nu veți primi absolut nimic, înțelegeți ? Iată ce înseamnă umilința. Și toți ceilalți, cei care sunt șmecheri, care n-au fost niciodată smeriți – pentru că au citit cartea lui Nietzsche «Supraomul», cum să devină puternici. Iată, tocmai de aceea, niște oameni ignoranți. Ignoranți, pentru că niciodată nu au înțeles niciodată aceste lucruri în viață. Trebuie să știi să fii bărbat și femeie. Bărbat și femeie față de toate fapăturile, toate creațiunile, dacă vreți, să fiți în armonie, să fiți ??? să fiți tari, să fiți puternici, ??? Dacă puteți să vă dați seama ce vă revelez astăzi, asta poate să vă rezolve întreaga existență. Numai că, așa ca de obicei, ziceți: “Of, mi se spun toate lucrurile astea !” Și mereu le lăsați de-o parte, fără să luați, măcar o dată, ceva. Ați putea zice: “În sfârșit, am să realizez asta”. Nu, nu vedeți nimic în

ele și anii trec, și nu aveți nici rădăcini, nimic, nimic, și n-ați realizat nimic. Așteptați, așteptați mereu să găsiți ceva. Nu veți găsi niciodată nimic. Dacă ați fi femeie, imediat veți găsi. Și dacă ați fi bărbat ? Atunci ați emite forțe și puteri în lume. Dar nu le veți putea realiza. Ați văzut un Inițiat, un Maestru, un Mag, care a realizat ceva pe pământ fără colaborarea femeilor ? Ați văzut ? Așa ceva nu există. De ce ? Pentru că latura feminină dă materialele pentru realizarea germenului. Așadar, când femeile vor începe să realizeze germenii Inițiaților, adică adevărurile, cuvintele sau lucrurile minunate, celeste. Eu iau imagini de pe pământ pentru a mă face înțeles, dar nu mă opresc la ele. Dacă femeile ar începe să realizeze – pentru ca Dumnezeu le-a dat femeilor realizarea, nu bărbaților... Bărbații dau o idee, un germene, dar această idee, acest germene, ??? dacă femeile nu sunt prezente pentru a-l realiza, pentru a-l îmbrăca în veșminte, pentru a-l alimenta, al hrăni. Vedeți ce important este rolul femeii ? Nu trebuie niciodată să suprimați adică să spuneți: “Ah, femeile, ar trebui omorâte ! Eu pledez (în favoarea lor) ! Vă implor, nu le omorâți ! Nu trageți în femei ! Dar nici femeile nu trebuie să tragă în bărbați ! Căci atunci, cine le va da ceva, deși ele au materialele ? Cum vă spuneam într-o zi: Ați pregătit lemnul și tot, tot, tot, dar nu aveți un băț de chibrit, pentru a le aprinde și atunci... La ce folosește tot acel lemn ? Veți tremura de frig. În timp ce, dacă ai un bețișor de chibrit, faci un imens incendiu ! Acesta este bărbatul. Bărbatul aduce scânteia, iar femeia este lemnul. O, veți spune, ce definiție ! Ce definiție ! Așa este. Ce definiție ! Așa e. Deci, femeile aduc materialele pentru realizarea a ceea ce aduc bărbații. Inițiații știau toate acestea și de aceea, toți Inițiații, care cunoșteau rolul femeii, reușeau să realizeze pe Pământ lucruri formidabile. Pe Pământ. Iar ceilalți, care nu apelau la femei, realizau lucruri, dar în celelalte regiuni, nu aici. Acele lucruri nu erau vizibile. Căci, pentru ca lucrurile să se vadă, femeile trebuie să aibă un cuvânt de spus. Ei, ce de lucruri de restabilit, vedeți, în punctele voastre de vedere ! Nu gândiți toți așa. Atunci femeile or să spună: «Vezi, vezi, prostănacule ?» Veți fi mândre de voi. Ați reflectat la aceste lucruri ? Și dacă v-aș revela alte

lucruri, la care nu v-ați gândit niciodată ? Oh, là, là ! Ar fi minunat, dar atunci ați fi de-a dreptul scandalizați !

Așa că, chiar dacă îmi dați milioane n-aș face-o. Dacă ar fi 100 de milioane, accept, dar pentru 4, nu ! Țțțț... Așa că este vina voastră. E vina voastră, nu a mea. Vedeți, smerenia și orgoliul. Asta dovedește că trebuie să ne gândim să ne întoarcem acasă. Dar acum nu trebuie, când vă veți duce acasă, la tovarășii voștri, la amicii voștri: «Despre ce a vorbit fratele Michaël ? Ce învățământ/ învățătură e aceasta ?» «Păi, a vorbit despre bărbați și despre femei !» Iată ce au reținut ei ! Ca cineva, care spunea: «Ce fel de învățământ este acesta ?» «O, este un învățământ care îi învață pe oameni cum să bea apă caldă.» N-au înțeles. Nu există altceva. Vai, atenție, nu faceți asta ! Nu le povestiți ! V-am spus-o numai între noi. De acord ? Între noi. Pentru că după aceea, vor veni să-mi dea foc. Noroc că nu mai e Inchiziție ! Dacă ar exista Inchiziția, sunt sigur că m-ar fi ars pe rug de 20 ori până acum ! Doar pentru câteva cuvinte. Aș fi fost ars pe rug până acum doar pentru câteva cuvinte nevinovate.

Ce concluzii veți trage ? A, multe concluzii ! Multe concluzii ! Încercați să știți acum în ce condiții să vă acordați, să vă polarizați. De aici vor decurge lucruri minunate. Și astfel trebuie să știți cum să vă smeriți, pentru a primi și cum să deveniți bărbat, pentru a da. Aceasta este o cheie. Și întrucât nu pot să vă explic tot, este delicat, ne oprim aici, mulțumiți-vă cu atât și vă spun seară bună, noapte bună, la revedere, la revedere și pe foarte curând ! Un “curând” ca la francezi. “Pe curând” înseamnă “nu se știe când”.

Vă doresc Pace și Armonie și Lumină ! Sunt profund emoționat că ați revenit din nou pentru a mă asculta. Și că atunci când vă vorbesc, devin pozitiv, când ascultați, deveniți receptivi, iar când vă fac să râdeți, deveniți bărbați, iar eu devin femeie: atunci doar primesc. Nu știți de ce vă fac să râdeți ? Pentru a schimba polaritatea. Vedeți ? Ca să nu fiți tot timpul pasivi, pasivi și să adormiți, hop ! se produce o schimbare, iar eu, în acel moment, primesc ceva – o bucurie, o dilatare; iar toți cei care nu râd, măucid ! Pentru că nu îmi place când

oamenii vin și (stau nepăsători și plictisiți.) Oh, là, là ! Atunci îmi spun, acela... Nu țin să am prieteni care sunt așa. Avem viața, trebuie să fiți un pic vii, Dumnezeu ! un pic expresivi ! Ce înseamnă aia să fii înțepenit, ca piatra ! Da, e prestigiul la mijloc. Doamne, Doamne, unde sunt încă oamenii ! E prestigiul lor. Iar prestigiul, ce le va aduce, acest prestigiu ? O rigidizare a tot. Nu vor mai fi expresivi și supli, vor îmbătrâni repede și vor avea arterioscleroză, pentru că nu s-au mișcat ! Așa că totul este împietrit, totul este cristalizat. Trebuie să fii suplu, ca un copil. Iisus a spus: «Dacă nu sunteți ca niște copilași...» Un bătrân ! Vai, vai, vai ! Trebuie să vă schimbați ! Trebuie să ieșiți din asta ! Trebuie să aveți fețe expresive, vii. Și despre asta sunt lucruri de spus, dar va veni vremea ! Va veni ! Seară bună și noapte bună.